

SAVA CEL SFINȚIT LA PATRIARHIE

Luni, 13/26 octombrie 2020, Patriarhia pomenește întoarcerea sfintelor moaște ale Sfântului nostru Părinte Sava cel Sfințit.

În această sărbătoare, Biserica Ierusalimului comemorează evenimentul de pe 13/26 octombrie 1965, când a primit moaștele Sfântului Sava cel Sfințit aduse înapoi de la Veneția, unde le dusesese cruciații.

Biserica Ierusalimului a cerut întoarcerea Sfântului la un an după ridicarea „anatemelor” din 1050, în anul 1964, și după vizita Patriarhului Ecumenic Athenagoras și a Papei Ioan Paul al VI-lea în Țara Sfântă. Pentru a însoți moaștele, o delegație din Patriarhia Ierusalimului a mers la Veneția, alcătuită din vrednicii de pomenire mitropoliți Vasilios al Cezareei și Gherman al Petrei, vrednicul de pomenire Duhovnic al Mănăstirii Sfântul Sava, Arhimandritul Serafim, vrednicul de pomenire egumen al Mănăstirii Marta și Maria din Betania, arhimandritul Teodosie și diaconul de atunci – și în prezent – Mitropolitul Chiriac al Nazaretului.

Ceremonia de primire a sfintelor moaște a avut loc la Poarta Jaffa cu multă bucurie, veselie și mulțumire și, de acolo, a fost dusă la catoliconul Preasfintei Biserici a Învierii spre închinare o săptămână, ajungând la Sfânta Mănăstire întemeiată de însuși Sfântul Sava, unde se păstrează de atunci, drept comoara unui izvor de putere și ajutor de tot felul.

Spre pomenirea acestui eveniment la data menționată mai sus, la Mănăstirea Sfântului a fost săvârșită o priveghere de toată noaptea, oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Părinte Secretar General, Arhiepiscopul

Aristarh al Constantinei, Reprezentantul Patriarhal la Betleem, ÎPS Teofilact al Iordaniei, ÎPS Aristovul al Madabei (ca Arhiepiscop din anul acesta), Ieromonahi aghiotafiți, printre care s-au numărat arhimandriții Ignatie, Matei și Nifon, preoți vorbitori de limba arabă din Betleem, Beit Sahour și Beit Jala, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la strană au fost rostite de secretarul Sfântului Sinod, Ierodiaconul Simeon, în limba greacă, ajutat de ÎPS Aristovul și de corul din Acre condus de arhimandritul Filoteu, în limba arabă. La slujbă au participat membri ai eparhiei noastre de limbă arabă din zona învecinată a Betleemului.

Preafericirea Sa a ținut următoarea predică în fața părinților și a credincioșilor:

„Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi; Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară” (Matei 11: 28-30), spune Domnul.

Iubiți frați în Hristos,

Sfânta noastră Biserică din Ierusalim cinstește și se închină astăzi la aducerea Sfintelor moaște nestricăcioase ale Sfântului Savva cel Sfințit înapoi la vestita sa Lavră (la 26 octombrie 1965), de la Veneția, ținând seama de cuvintele biblice: „Pomenirea celui drept este spre binecuvântare” (Proverbe 10: 7) sau, cu alte cuvinte, amintirea celui drept este plăcută și veșnică, chiar și după moarte.

Sfântul Sava din Capadocia tânjea după odihna sufletului său și, ca un alt cerb, s-a retras la fântânile duhovnicești și nevoitoare din pustia Iudeii Palestinei, unde a primit învățătură de la Învățătorii pustiei, Teoctist și Eftimie cel Mare.

„Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că

sunt blând și smerit cu inima” (Mat. 11:29). Interpretând aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Grigorie de Nyssa spune: „prin cuvântul:„ jug ”[Hristos] înseamnă lucrarea poruncilor, să ascultăm atunci comandantul, să devenim animal de povară, îmbrăcându-ne cu jugul iubirii ”. Iar comentatorul Zigavinos spune: „El nu a spus doar cuvântul„ smerit”(smerit) ci „smerit cu inima”, adică smerit în suflet, prin liberul arbitru”.

Părintele canonic al Bisericii, Grigorie de Nyssa, interpretează corect că suntem chemați să ne îmbrăcăm cu jugul dragostei lui Hristos. Și așa este, pentru că, potrivit Sfântului Ioan Scărarul, iubirea, în esența ei, este izvorul credinței. Și, după cuvântul Sfântului Ioan Damaschin, „Credința înseamnă a fi de acord fără a examina prea mult. Credința este să crezi că totul a fost creat de Dumnezeu de la nemiință la ființă; și orice lucru, atât dumnezeiesc cât și omenesc, poate fi realizat prin credință”.

Importanța fundamentală a credinței este exprimată în mod clar de Sfântul Pavel în Epistola sa către Efeseni: „Pentru aceasta, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos..., să vă dăruiască, după bogăția slavei Sale, ca să fiți puternic întăriți, prin Duhul Său, în omul dinăuntru; Și Hristos să Se sălășluiască, prin credință” (Efes. 3:14-17). În plus, Sfântul Ioan Teologul predică: „aceasta este biruința care biruiește lumea, chiar și credința noastră” (1 Ioan 5:4).

Sfântul nostru Părinte Sava a realizat chiar acest lucru; adică sălășluirea lui Hristos în inima sa prin credință. Din acest motiv, el ar spune împreună cu psalmistul: „În ceea ce mă privește, voi privi fața Ta în neprihănire: voi fi satisfăcut, când mă voi trezi, cu asemănarea ta” (Psalmul 16:15). Și ca să fie mai clar; Voi lucra neprihănirea Ta și, cu ea, voi vedea fața Ta [Doamne], iar sufletul meu se va sătura când voi vedea slava, strălucirea feței Tale. Mai mult, Sfântul Sava a urmat porunca Sfântului Pavel: „Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu... îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății” (Efeseni 6: 11, 14). Din acest motiv, el trăiește veșnic în

moaștele înmiresmate și nestricăcioase pe care le avem în fața ochilor noștri, așa cum spune cartea Înțelepciunii lui Solomon: „Însă cei dreپți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi.” (Înțelepciunea lui Solomon 5: 15-16). Și, mai în amănunt, cei dreپți trăiesc veșnic, iar răsplata lor este în mâinile Domnului. Din acest motiv, ei vor primi slăvita Împărăție a Cerurilor de la Domnul.

Să-l ascultăm pe Sfântul Pavel propovăduind în Epistola sa către Romani: „Omenește vorbesc, pentru slăbiciunea trupului vostru. – Căci precum ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii, spre fărădelege, tot așa faceți acum mădularele voastre roabe dreptății, spre sfințire” (Romani 6:19). Cu alte cuvinte, așa cum v-ați dat părțile trupului drept slujitori ai păcatului, ceea ce îl face pe om necurat și răufăcător, astfel încât să săvârșească nelegiuirea, tot așa, ar trebui să vă oferiți acum trupurile voastre ca slujitori ai modului virtuos de a trăi, în pentru a înainta în sfințenie. „[Pavel vrea să spună] ca dreptatea – modul de a trăi neprihănit ... *duce* la sfințire, în loc să fie sfințit”, explică Zigavinos.

După cuvântul Sfântului Vasile cel Mare, „sfințirea înseamnă a-ți consacra viața lui Dumnezeu întru totul”. Și după Sfântul Grigorie de Nyssa: „Căci Hristos este dreptatea lui Dumnezeu, care este descoperită prin Evanghelie, așa cum spune apostolul (Romani 1:17) ... și pentru că Fiul este puterea Tatălui, toate lucrările Fiului sunt Lucrările tatălui”.

Este clar că sfințirea pentru noi, care Îl mărturisim pe Hristos Cel răstignit și înviat, presupune dreptatea lui Dumnezeu, după sfatul Domnului: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate aceste se vor adăuga vouă” (Mat 6:33). În plus, aceasta are un loc de seamă în

rugăciunea Domnească: „Deci voi așa să vă rugați: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ”(Mat. 6: 9-10).

Să ascultăm, așadar, sfatul Sfântului Pavel, care se referă la toți creștinii și mai ales la noi care slujim tainelor dătătoare de viață ale lui Hristos și la călugării care trăiesc în nevoițe duhovnicești în pământ pustiu și uscat: „Așadar, dacă ați înviat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde se află Hristos, șezând de-a dreapta lui Dumnezeu; Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu. Iar când Hristos, Care este viața voastră, Se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru slavă”(Col. 3: 1-4).

Comentând aceste cuvinte, Sfântul Grigorie de Nyssa spune: „Nu priviți lucrurile pământești, ci cele cerești, unde este Hristos ... trăiți și voi, pentru a-L vedea pe Dumnezeu, nu ca să aveți viață mai lungă pe pământ, nici pentru a avea vreo plăcere animalică, ci pentru a vă face cetățeni ai raiului”.

La această cauză suntem chemați și noi, dragii mei frați, să ne desăvârșim viața în Hristos, devenind astfel cetățeni ai orașului ceresc „veșnic” și concetățeni ai Sfinților lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Hristos din ceruri, pentru că , așa cum predică Sfântul Pavel: „Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea ce va să fie” (Evrei 13:14). Amin. La mulți ani!”

După Priveghea de toată noaptea, a avut loc o agapă cu grâu fiert, pâine și vin dulce, urmată de o masă comună pe care Preafericirea Sa a binecuvântat-o.

Binecuvântând Părinții, Preafericirea Sa a plecat spre Ierusalim trecând pe la Sfânta Mănăstire a Sfântului Teodosie Începătorul Vieții de Obște spre închinare, după tradiția obișnuită.

Din partea Secretariatului-General